

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 646. — 14 ΜΑΪΟΥ 1889 — ΔΕΛΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς Ἑστίας ἐν τῇ ὁδῷ Παρθεναγωγείου, ἀριθ. 14 (παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου).

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Βραβεύθην ὑπὸ τοῦ ἐν Παρίσις Συλλόγου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἑλλ. σπουδῶν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΔ' — ΑΡΙΘ 698

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΟΣ ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΛΓΩΝ — ΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΑΝΟΔΙΚΩΝ ὑπὸ Ν. Γ. Πολέτου.

ΧΑΡΑΛΔΟΣ Ο ΗΓΕΜΩΝ ΤΩΝ ΒΑΡΙΑΓΩΝ: διήγημα ὑπὸ Κλ. Ραγκαβῆ.

ΕΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩ: διήγημα.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ — ΕΘΙΜΑ ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ. — Ἡ κουλούρα τῆς γωνιάς.

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ: ποίημα Ἰω. Πολέμη.

ΔΗΜΩΔΗΣ ΠΟΙΗΣΙΣ: Μακεδονικὰ ἄσματα.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: Ἡ κατανάλωσις τοῦ χάρτου. — Σιδηροδρομικὸν δυστύχημα. — Παράδοξος κληρονομία. — Γάμος ἐξ εὐγνωμοσύνης. — Τὸ ὥρολόγιον τοῦ κυρίου Π. — Ἡ Ἀγία Γραφή καὶ ἡ Ἀστυνομία. — Ἀνάγκη συστάσεως.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ: Ἐν πρακτορείῳ συνοικισίων. — Παιδικὴ ἀποκάλυψις.

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Καθὼ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἀνεφέραμεν, ἐπανελήθησαν τὴν παρελθούσαν δευτέραν καὶ ἐπερατώθησαν ἐν τῷ Κεντρικῷ Γυμναστηρίῳ οἱ Γυμναστικοὶ ἀγῶνες. Ἡ τελετὴ εἶχε χαρακτῆρα πανηγυρικόν, συμπληρουμένη διὰ μουσικῆς, παρισταμένου δὲ πολλοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου καὶ τῶν ὑπουργῶν κ.κ. Θεοτόκη, Δραμούμη καὶ Βουλπιώτη, ἃ δ' ἐπιτυχία τῶν ἀγῶνων, διεξαχθέντων νῦν ἐν μεγίστῃ τάξει καὶ εὐχοσίᾳ, ὑπῆρξε πληρεστάτη, δικαίωσασα τοῦ κοινοῦ τὸς προσδοκίας, ἀμείψασα δὲ τοὺς ἀτρύτους κόπους τοῦ φιλοτίμου διευθυντοῦ τοῦ Γυμναστηρίου κ. Ἰω. Φωκιανοῦ. Ἐναρξίς τῶν ἀγῶνων ἐγένετο διὰ τῶν μαθητῶν ἀσκήσεων, ἐκτελεσθεισῶν διὰ κορυφῶν καὶ ἀλτήρων ὑπὸ τὸ πρόσταγμα τοῦ διευθυντοῦ κ. Ἰω. Φωκιανοῦ. Ἀκρίβεια ἐντελής καὶ ἁρμονία κατὰ τὰ γυμνάσια ταῦτα ἀπέδειξαν ὅτι οἱ μαθηταὶ εἶχον ἀσκηθῆ μετὰ συντόνου ἐπιμελείας. Κατόπιν τῶν ἀσκήσεων τούτων ἤρχισαν οἱ κυρίως ἀγῶνες, ἐλκυσαντες ἀμέριστον τὴν προσοχὴν καὶ τὰς ἐπιδοκιμασίας πάντων τῶν θεατῶν. Ἐνδεκα ἦσαν ἐν ὅλῳ τὰ διαγωνίσματα, καὶ ἐξετελέσθησαν κατὰ τὴν ἐπομένῃν τάξιν:

Α'. Ἀγὼν δρόμου. Κατὰ τοῦτον ἐπρώτευsen ἐν τοῖς ἀγωνισθεῖσιν ὁ Ι. Κρητικός. Δεύτερος ἦλθεν ὁ Χ. Χονδρομη-τρος καὶ τρίτος ὁ Δημ. Τσιγκῆς.

Β'. Δισκοβολία. Πρωτεύσας ὁ Σ. Ἀρβανίτης, δεύτερος Δ. Μουσιῶν, τρίτος Γ. Τσεπετάκης.

Γ'. Ἄλμα ἐπὶ χορτῷ ὑπὲρ τάφρον. Ὁ ἀγὼν οὗτος εἶχε τελεσθῇ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, σήμερον δὲ μόνον ἀνεκρῆχθησαν τ' ἀποτελέσματα αὐτοῦ. Πρῶτος κατ' αὐτὸν ἀνδείχθη ὁ Σ. Ἀλφαρόπουλος, δεύτερος ὁ Ι. Κρητικός, καὶ τρίτος ὁ Δ. Μελέγκολους.

Δ'. Ἐφαλτήριο. Πρῶτος Α. Πεκικός, δεύτερος Χ. Πρι-σιμιτζάκης, τρίτος Θ. Καρακώστας.

Ε'. Λιθοβολία. Πρῶτος Γ. Τσεπετάκης, δεύτερος Ἰω. Οἰκονόμου, τρίτος Α. Πεκικός.

Ζ'. Ἄλμα ἐπὶ χορτῷ ὑπὲρ σχοιρίον. Ἐπρώτευσαν οἱ Ε. Δροσίου καὶ Α. Μουσιῶν, ἴσοι δ' ἐφάνησαν πάντες οἱ ἄλλοι μετ' αὐτούς.

Ζ'. Δίζυγον. Πρῶτος Θ. Θεοδοτίδης, δεύτερος Ι. Παινέ-σης, ἴσοι δὲ μετ' αὐτούς οἱ ἄλλοι πάντες.

Η'. Ἀρσικ βαρὺν διὰ μιᾶς χειρὸς. Πρῶτος Α. Φι-λαδελφεύς, δεύτερος Α. Μουσιῶν. — Δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν. Πρῶτος Α. Μουσιῶν, δεύτερος Ι. Κρητικός, τρίτος Γ. Τσεπετάκης.

Θ'. Ἄλμα εἰς θῖψος μετὰ δρόμον. Πρῶτος Α. Πεκικός, δεύτερος Ι. Σακελλαρίδης, τρίτος Κ. Ἀντωνιάδης καὶ Σ. Λο-ρεντιάδης.

Ι'. Ἀρρρίχησις ἐπὶ ἰστῷ. Πρῶτος Ι. Παινέσης, δεύ-τερος Π. Θηβαῖος, τρίτος Θ. Καρακώστας.

ΙΑ'. Ἀρρρίχησις ἐπὶ κάλῳ. Πρῶτος Σ. Βερσῆς, δεύ-τερος Α. Φιλαδελφεύς, τρίτος Α. Πεκικός.

Τοιαῦτα ἦσαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγῶνων. Ἡ ἐκτέλεσις δ' αὐτῶν ἐμαρτύρησε τὴν εὐδόκιμον λειτουργίαν τοῦ ἰδρύμα-τος ἐν ᾧ ἐτελέσθησαν, καὶ ὅπερ ὑπὸ τὴν διευθυνσιν τοῦ κ. Φωκιανοῦ ὁσημέραι προαγόμενον καὶ ἐπὶ τὸ τελειότερον ῥυθμιζόμενον, ἤρχισεν ἀποδίδον γενναίους καρπούς, εὐρυνο-μένης ὁσημέραι τῆς εὐεργετικῆς αὐτοῦ ἐπιδράσεως ἐπὶ τῆς κοινωνίας.

Τὸ πέρας τῶν ἀγῶνων ἐκήρυξεν ὁ κ. Φωκιανός, μετ' ὃ ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς καὶ τὰς ἐπευφημίας τῶν θεατῶν ἤρχισεν ἡ ἀπονομὴ τῶν ἄθλων διὰ χειρὸς τοῦ ὑπουργοῦ κ. Θεοτόκη εἰς τοὺς ἀριστεῖς τῶν ἀγῶνων. Ἐκαστος αὐτῶν καλούμενος ὀνομαστὶ ὑπὸ τῶν Ἑλλανοδικῶν προέβαινε πρὸς τὸν ὑπουργόν, καὶ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἀπεκόμιζε τὸ προσή-κον ἄθλον. Ἦσαν δὲ ταῦτα δάφνης κλάδοι καὶ στέφανοι ἀργελαίας, δι' ὧν οἱ νικηταὶ ἔστεφον τὰς ἰδίας κεφαλὰς.

Ἐν τέλει δὲ πάντες οἱ παραστάτες ἀπὸ τῶν θερμότητων συγχαρητήρια τῷ κ. Ἰω. Φωκιανῷ, τῆς γενικῆς δ' ἐκτιμή-σεως πρὸς τὸν καλὸν ἀγῶνα, δι' ἀπὸ ἐτῶν μακρῶν ἀγωνίζεσθαι ὁ ἱκανώτατος διευθυντὴς τοῦ Κεντρικοῦ Γυμναστηρίου, διερ-μηνεύς ἐγένετο ὁ γρηγορὸς καθηγητὴς κ. Στέφανος Κουμα-νοῦδης δι' ὀλίγων θερμωτάτων λέξεων πλέξας εἰς τὸν κ. Φω-κιανὸν τὸν προσήκοντα ἔπαινον καὶ προσενεγκὼν αὐτῷ στέ-φανον, ἄξιον ἐπισφράγισμα τῆς τελετῆς.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Γενομένων τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ ἐν Κωνσταντι-νουπόλει Ἑλληνικοῦ φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἐξελέγησαν πρόεδρος μὲν ὁ κ. Ι. Δ. Ἀριστοκλῆς, ἀντιπρόεδροι οἱ κκ. Κ. Μακρῆς καὶ Ν. Φωτιάδης, γενικός γραμματεὺς Ε. Πομπέσκος, εἰδικὸς γραμματεὺς Ἀγ. Χρηστίδης, βιβλιοφύλαξ Π. Πετρακίδης, ταμίας Θ. Κουσοῦδης καὶ λογιάρχης Δ. Κοντογεώργης.

— Ὁ φιλογενὴς κ. Κ. Ζάππας προσήνεγκε χιλιό-δραχμον ἐτήσιαν συνδρομὴν εἰς τὸν ἐν Παρίσις σύλ-λογον πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν. Ἡ προσ-φορὰ τοῦ κ. Ζάππα θέλει ἐπὶ τοῦ παρόντος χρησιμεύσῃ εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ περιοδικοῦ τοῦ συλλόγου, ὅπερ ἀπὸ ἐπετηρίδος μετεβλήθη εἰς σύγγραμμα κατὰ τριμη-νίαν ἐκδιδόμενον, βραδύτερον δὲ θέλει ὀρίσθῃ ὡς βραβεῖον ἀγῶνος φερωνύμου τῷ δωρητῇ.

— Σπουδαιότατον ἀρχαιολογικὸν εὑρημα κατεσχέθη ἐπὶ τινος ἐπιβάτου ἐκ Κρήτης. Εἶνε λεκάνη μαρ-μαρινὴ ἀρχαία τέχνης. Ἐντὸς αὐτῆς εὐρίσκεται βρά-

χος, ἐπὶ τούτου δὲ ἐξηπλωμένος ὁ Βάκχος. Κύκλωθεν ὑπάρχουσι κατὰ σειράν, Πάν, Σάτυρος στηρίζον τὴν χεῖρα ἐπὶ κριοῦ, γυνὴ κρατοῦσα κίνιστρον μετὰ καρπῶν, νέος ἐρεϊδόμενος ἐπὶ ροπέλλου, ἀνὴρ διὰ τῆς δεξιᾶς κρατῶν ἀγγεῖον καὶ τὴν ἀριστερὰν στηρίζων ἐπὶ ἄσχοι, Σάτυρος κρατῶν διὰ τῆς δεξιᾶς κριὸν ἐκ τῶν κεράτων. Ἐξέθεν δὲ τῆς λεκάνης προεξέγει λεοντοκεφαλὴ καὶ ἀπὸ τῆς βάσεως μέχρι τῆς κεφαλῆς διήκει ὀπή, φθάνουσα μέχρι τῶν χειρῶν τοῦ Βάκχου. Ἡ λεκάνη αὕτη ἀνευρέθη ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Γόρτυνι τῆς Κρήτης.

— Ο κ. Ἀλ. Α. Ραγκαβῆς ἀγγέλλει τὴν ἔκδοσιν Ἑλληνικοῦ κρυπτογραφικοῦ Λεξικοῦ. Ὡς πρότυπον πρὸς σύνταξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ τούτου Λεξικοῦ ἐλήφθη τὸ γνωστότατον σύστημα τοῦ Σίττλερ, ὅπερ, ὡς τελειότατον, ὑπερτερεῖ πάντα τὰ ἄλλα τοῦ αὐτοῦ εἶδους, καὶ ἔχει μεγίστην διάδοσιν ἀνὰ τὴν Γαλλίαν καὶ τὰς λοιπὰς τῆς Εὐρώπης χώρας. Τὸ Ἑλληνικὸν Κρυπτογραφικὸν Λεξικόν, περιέχον, εἰς ἑκατὸν μόνον σελίδας, ὑπὲρ τὰς δώδεκα χιλιάδας λέξεις, ἥτοι πάσας τὰς κοινὰς ἐν χρήσει, πρὸς μεγαλειτέραν δὲ εὐκολίαν καὶ τὰς μᾶλλον συνήθεις φράσεις, θέλει χρησιμεύει ἐν ταύτῃ πρὸς σύνταξιν ἐπιστολῶν ἢ τηλεγραφημάτων καὶ πρὸς ἀνάγνωσιν αὐτῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κλειδῶν ἃς δύναται τις νὰ σχηματίσῃ διὰ τοῦ συστήματος τούτου εἶναι ἀνεξάντητος, ὅθεν ἐντελῶς ἀδύνατος καθίσταται ἡ τῶν γραφομένων ἀνάγνωσις ὑπὸ προσώπων μὴ κατεχόντων τὴν κλεῖδα, ἥς δι' ἁμοιβαίας συνεννοήσεως, ἐποιήσαντο χρῆσιν οἱ ἀλληλογραφοῦντες. Ἡ ἔκδοσις θέλει γίνῃ μετὰ πάσης ἐπιμελείας ἐκ τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου, ἡ δὲ τιμὴ τοῦ βιβλίου δεδεμένου ὠρίσθη εἰς δρ. ν. 5.

— Ο Ῥωμῆος ἡ δημοτικωτάτη ἔμμετρος ἐφημερίς, ἥν συντάσσει ὁ κ. Σουρῆς, διὰ τοῦ φύλλου τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος συνεπλήρωσε πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς.

Ἐκ τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἐξεδόθη τὸ 39 τεῦχος (Τόμος Δ') τοῦ Corpus Juris Civilis ὑπὸ Ἡλ. Διακοπούλου. Τὸ τεῦχος τοῦτο περιέχει δόλοκληρον τὸ 19ον βιβλίον τῶν Πανδέκτων, ἥτοι περὶ ἀγοραπωλησίας, μισθώσεως, ἀνταλλαγῆς, ἀγωγῆς προγεγραμμένῳ ρημάτων κλπ.

Ἰνα δὲ ἡ ἔκδοσις τοῦ Corpus Juris ἐπιταχυνθῇ, κατ' ἀπαίτησιν τῶν πλείστων συνδρομητῶν, ἀπερασίσθη ἀπὸ τοῦδε νὰ ἐκδίδηται κατὰ προτίμησιν μόνῃ ἢ μετὰ φράσεις, ἅμα δὲ περατωθῶσιν οἱ Πανδέκται ἐκδοθήσονται χωριστὰ καὶ τὸ Λατινικὸν κείμενον. Οὕτως ὁ χρόνος συντομεύεται κατὰ τὸ ἥμισυ, πρὸς δὲ καὶ ἡ τιμὴ ἐλαττοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας μόνῃν τὴν μετὰ φράσιν οὐχὶ δὲ καὶ τὸ κείμενον.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Μετεωρολογικὴ ἐποψὶς τῆς πόλεως Κερκύρας κατὰ τὰ ἔτη 1887 καὶ 1888 ὑπὸ Σπ. Π. Μαρίνου. (Ἐκδίδεται δαπάνῃ τοῦ Πετρεῖου κληροδοτήματος). Ἐν Κερκύρᾳ. Τυπογραφεὶον Ἀθηνᾶ. 1889. 12ον σ. 31. [Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ δημοσιεύονται αἱ ἐπὶ διετίαν παρατηρήσεις τοῦ μετεωρολογικοῦ σταθμοῦ Κερκύρας, διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ γράψαντος. Τὰ ἐξαγόμενα τῶν παρατηρήσεων τούτων, ὡς ἀναγράφονται ἐν τέλει τοῦ βιβλιαρίου, ἐνδιαφέροντα καὶ κατὰ τοῦτο, διὰ παρατίθενται ἐν κλιματολογικῇ συγκρίσει τῆς Κερκύρας πρὸς τὰς Ἀθήνας, ἔχουσιν οὕτω:]

[Α' — Ἡ θερμοκρασία τῶν Ἀθηνῶν εἶναι ἐν γένει χαμηλοτέρα ὀλίγον ἢ ἐν Κερκύρᾳ ἐν τούτοις τὸ μὲν θέρος εἶναι θερμότερον καὶ ὁ χειμὼν ψυχρότερος· ὅλη δὲ ὡς πρὸς τὴν θερμοκρασίαν τὸ κλίμα τῆς Κερκύρας εἶναι εὐκρατέστερον τοῦ τῶν Ἀθηνῶν, καθόσον ἐν Ἀθήναις μὲν κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῶν ἐτῶν 1858-1885 τὸ θερμόμετρον μετέβη ἀπὸ +40° μέχρι τοῦ -10°, ἐν Κερκύρᾳ δὲ κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῶν ἐτῶν 1887-1888 μετέβη ἀπὸ +38° μέχρι τοῦ -30°. Ἐὰν δὲ ἀναλογισθῶμεν καὶ τὴν σχετικὴν ἑξαρτάσιν, ἥτις παρατηρεῖ-

ται ἐν Ἀθήναις κατὰ τὰς ὑψηλότερας θερμοκρασίας, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι αἱ μεταπτώσεις τοῦ θερμομέτρου εἶναι ἐν Ἀθήναις αἰσθητότεραι ἢ ἐν Κερκύρᾳ.

Β'. — Ἡ βαρομετρικὴ θλίψις ἐλαχίστα παρέχει διαφοράς, ἀλλὰ καὶ αὗται σχετίζονται πρὸς τὴν διαφορὰν τῆς θερμοκρασίας, τὴν τοῦ ὕψους καὶ τὴν τῆς σχετικῆς ὑγρασίας.

Γ'. — Ἡ ὑγρασία ἐν Κερκύρᾳ εἶναι πάντοτε μείζων τῆς τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐνεκα λόγων γεωγραφικῶν, καὶ ἐνεκα αἰτίων τοπικῶν, ἅτινα συμβάλλουσιν εἰς τὴν αὐξησιν αὐτῆς. Ἐν τούτοις ἡ μεγάλη αὕτη ὑγρασία εἶναι ἀρκούντως ὁμαλωτέρα τῆς τῶν Ἀθηνῶν, διότι, ἐν ὧν ἐν Κερκύρᾳ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν διετῶν παρατηρήσεων ἡ μεγίστη ὑγρασία δὲν ὑπερέβη τὰ 97 ἑκατοστὰ τοῦ κόρου, ἐν Ἀθήναις τούναντίον κατὰ τὴν 11 Ἰανουαρίου 1885 ἔφθασε μέχρι τοῦ κόρου, καὶ πάλιν ἡ ἐλαχίστη κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἐν Κερκύρᾳ οὐδόλως κατέβη περὶ τῶν 41 ἑκατοστῶν τοῦ κόρου· ἐν Ἀθήναις τούναντίον ἔφθασε καὶ μέχρι τῶν 28 ἑκατοστῶν, κατὰ τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1885· ὥστε ὡς πρὸς τὸ φαινόμενον τῆς ὑγρασίας τὸ κλίμα τῆς Κερκύρας εἶναι ὁμαλωτέρον τοῦ τῶν Ἀθηνῶν.

Δ'. — Ἡ ποσότης τοῦ καταπεσόντος ὕδατος ὑπὸ μορφῇ βροχῆς, χιόνος, χαλάζης κλπ. εἶναι ἐν Κερκύρᾳ κατὰ πολὺ μεγαλειτέρα τῆς τῶν Ἀθηνῶν, οὐ μόνον κατὰ ποσόν, ἀλλὰ καὶ κατ' ἀριθμὸν ἡμερῶν, διότι ἐν ὧν ἐν Κερκύρᾳ κατὰ μέσον ὅρον ἀναγράφονται 153 ἡμέραι βροχεραὶ καὶ 60 ἀστραπῶν καὶ βροντῶν, ἐν Ἀθήναις τούναντίον ἀναγράφονται κατὰ τὸ 1885 ἡμέραι βροχεραὶ 118, ἀστραπῶν δὲ καὶ βροντῶν 59. Ἐκ τούτων δύναται τις νὰ συμπεράνῃ ὅτι τὸ κλίμα τῆς Κερκύρας εἶναι βροχερώτερον κατὰ πολὺ τοῦ τῶν Ἀθηνῶν καὶ

Ε'. — Ἐκ τῶν ἀνέμων ὁ Ἀνατολικός, ὁ Νοτιοανατολικός, ὁ Δυτικὸς καὶ ὁ Βορειοδυτικὸς πνέουσιν ἐν Κερκύρᾳ διαρκέστερον ἢ ἐν Ἀθήναις· τὸ ἀντίθετον δὲ συμβαίνει διὰ τοὺς ἀνέμους Βόρειον, Βορειοανατολικὸν καὶ Νοτιοδυτικόν· ὡς πρὸς δὲ τὸν καθαρὸς Νότιον δὲν ὑπάρχει αἰσθητὴ τις διαφορὰ. — Τὸ αἶτον, ἐνεκα τοῦ ὅποιου ὁ Βόρειος ἄνεμος καὶ ὁ Βορειοανατολικὸς πνέουσιν ἐν Κερκύρᾳ ὀλιγότερον χρόνον, ἢ ἐν Ἀθήναις εἶναι, νομίζω, ὁ σχηματισμὸς τοῦ ἐδάφους, καθόσον πρὸς τὰ σημεῖα ταῦτα τοῦ ὁρίζοντος ἀνυψοῦνται τὰ ὑψηλὰ ὄρη τὰ πρὸς Β. τῆς νήσου καὶ ἐκεῖνα τῆς ἀπέναντι στερεᾶς, ἐπειδὴ δὲ, οἱ ἄνευ κωλύματος διαρκέστερον πνέοντες ἀντίθετοι τῶν εἰρημένων ἀνέμοι, ἔρχονται ἐκ τῆς θαλάσσης συμπιέροντες καὶ ἱκανὴν ποσότητα αἰτῶν ὕδατος, καθιστῶσι κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν τὸ κλίμα τῆς Κερκύρας ὑγρότερον καὶ βροχερώτερον τοῦ τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων ἐξάγεται σαφῶς ὅτι τὸ κλίμα τῆς πόλεως Κερκύρας εἶναι κατὰ τι θερμότερον, ὑγρότερον, βροχερώτερον καὶ ὁμαλωτέρον κατὰ τοὺς ἀνέμους καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ οὐρανοῦ ἢ τὸ τῶν Ἀθηνῶν. Ἐὰν ᾗδῃ αἱ ἰδιότητες αὗται συμβάλλουσιν εἰς τὴν αὐξησιν ἢ τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ συνθηκῶν τῆς ὑγιεινῆς ἢ τῆς παραγωγῆς τοῦ ἐδάφους εἰς ἄλλους ἀποκτείνεται νὰ ἀποφανθῶσιν. Ἐγὼ δὲ θέλω θεωρήσῃ ἑμαυτὸν εὐτυχῇ, ἐὰν διὰ τῆς ἐργασίας μου ταύτης πεισθῶ ὅτι συνετέλεσα κατὰ τι εἰς τὴν ἀκριβεστέραν αὐτῶν ἀπόφασιν.]

ΙΔ', ΙΕ' καὶ ΙΣΤ' ἔτος τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Φιλεκαπιδευτικοῦ Συλλόγου. Ἐκθεσις τῶν κατὰ τὴν διάλυσιν καὶ ἀνασύστασιν τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν κατὰ τὸ ΙΣΤ' Συλλογικὸν ἔτος πεπραγμένων, ἀναγνωσθεῖσα ἐν γενικῇ συνεδρίᾳ τῶν μελῶν τῇ 19ῃ Μαρτίου 1889 ὑπὸ τοῦ προέδρου Γρηγορίου Γράβαρη ἱατροῦ. Ἐν Ἀθήναις 1889. 8ον σ. 76.

Οὐλόγος τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν ὑπὸ Ἀντωνίου Ἀλβέρτου χοροδιδασκάλου. Ἐν Ἐρμουπόλει. Ἐκ τῆς Τυπογραφίας Ἐμμ. Π. Βελλοπούλου. 1889. 12ον σ. 92.

Τὰ ἐγκαινία τοῦ ἐν Ἐρμουπόλει συλλόγου ὑπὸ τῇ ἐπωνυμίᾳ Σχολῆ ἀπόρων Παιδῶν Ἐρμουπόλεως καὶ λογοδοσία τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου. Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου, τύποις «Πατρίδος». 1889. 8ον σ. 37.

Ἐπὶ τῇ 23ῃ Μαρτίου. Λόγοι ἐκφωνηθέντες ἐν τῇ ἐν Πάτραις Σχολῇ τοῦ Λαοῦ κατὰ τὴν Δην καὶ Ἐν αὐτῇ περιόδον ὑπὸ Γεωργίου Σ. Γέγλε, καθηγητοῦ τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων εἰς τὰ ἐν Πάτραις Γυμνάσια. Ἐν Πάτραις, τύποις Π. Εὐμοροπούλου. 1889. 12ον σ. 44.

Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος μετ' εἰκόνων ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος ὑπὸ Σπυρίδανος Π. Λαμπρόν. Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ ἐκδότῃ Κ. Μπέκ. 1889. Τεῦχος 44 καὶ 45.